

[Poul Claussen.]

til de institutioner, hvis råd man ønskede, var i virkeligheden affattet på en sådan måde, at svarene i et stort antal tilfælde gav sig selv.

Jeg havde håbet, at den højtærede minister ville tage spørgsmålet op til en personlig overvejelse, men det har altså ikke været tilfældet. Ikke desto mindre vil jeg tillade mig at anbefale det høje ting at skabe mulighed for, at sagen tages op til ny behandling til belysning af punkter, som er kommet frem i den senere tid.

Viola Nørlov: Jeg kan ikke se det formålstjenlige i, at vi i dag genoptager den diskussion, som vi havde for et lille års tid siden. Jeg kan i et og alt henholde mig til de udtalelser, som den højtærede minister er kommet med i dag, og hvis jeg skal sige noget, vil jeg blot gentage en enkelt ting, som jeg sagde under anden behandling af lovforslaget om et levnedsmiddelinstitut den 22. april 1959, og som den højtærede minister også har gentaget i dag, og som jeg nu atter vil fremhæve, fordi jeg synes, det er virkelig vigtigt: at i andre lande, hvor toksikologiske institutter foretager vurderinger af levnedsmiddeltilsætninger, er disse institutter ikke lagt ind under universiteter eller andre højere læreanstalter, og det tror jeg ikke at det ærede medlem hr. Poul Claussen kan tilbagevise. Det er sådan, at lederne er direkte ansvarlige over for landets sundhedsmyndigheder. Dette vil jeg gerne understrege, for jeg synes, det er meget vigtigt set fra forbrugerside, at det er sundhedsmyndighederne, der er ansvarlige for hele denne store og vigtige sag. Det mente regeringspartierne for 1 år siden, og det mener vi stadig væk.

Jeg kan nævne, at vi i Forbrugerrådet har modtaget henvendelser fra forbrugere, som spørger os, hvad der kan gøres fra forbrugerside for at fremme denne sag og få oprettet et toksikologisk institut. Hertil kan vi jo kun svare, at vi har vedtaget en lov om et sådant institut, og at man fra ministeriets side er i gang med at føre den ud i livet; men det kan ikke ske fra den ene dag til den anden.

I øvrigt vil jeg udtale ønske om, at dette spareforslag må få samme lykkelige udgang som forslaget om statens hushold-

ningsråd. Vi kan fra vor side ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Henry Hansen: De lovændringer, som venstre og de konservative har foreslået, har jo samme formål som de ændringer, vi foreslog, da loven om et levnedsmiddelinstitut var til behandling i fjor, nemlig at undgå oprettelse af et nyt og dyrt institut. Vi er stadig af den opfattelse, at en effektiv levnedsmiddelkontrol er nødvendig af hensyn til landets egne forbrugere og af hensyn til eksporten, og vi er også enige i, at en forudgående forskning må danne grundlag for denne kontrol. Men vi mener ikke, det er nødvendigt at oprette et nyt forskningsinstitut. Vi mener, at de forskningsmæssige opgaver, der her er tale om, kan løses af allerede bestående laboratorier og herunder især landbohøjskolens toksikologiske afdeling, hvis udvidelse, så vidt jeg har forstået, netop er meget ønskelig og er i forreste række på udbygningsprogrammet.

Vi ønsker at undgå den overlappning, det vil være, hvis man opretter flere laboratorier til at foretage de samme undersøgelser. Det vil være spild både af penge og højt kvalificeret arbejdskraft, og det er altså vor opfattelse, at et særligt levnedsmiddelinstitut med en stor forskningsmæssig afdeling er unødvendigt.

Som bekendt regnede man med i fjor, at det samlede levnedsmiddelinstitut ville koste 11 mill. kr. Hertil kommer den årlige driftsudgift, som kan anslås til måske et par millioner kr. Ved at undlade oprettelse af det toksikologiske laboratorium ville den væsentligste part af disse udgifter kunne spares. Dette er i hvert fald, trods den højtærede ministers udtalelser for et øjeblik siden, fremdeles vor opfattelse.

Det er vort håb, at der også i de andre partier vil være medlemmer, som kan tilslutte sig det foreliggende lovforslag, således at der måtte kunne blive en mulighed for at gennemføre det og opnå de besparelser, som vi mener dette indebærer.

Morten Larsen: Det vil være urimeligt at sætte lighedstegn mellem det gamle ord-sprog: lediggang er roden til alt ondt, og dette lovforslag og andre af samme karakter. Alligevel spørger jeg mig selv: hvad kan meningen være? Loven om et levnedsmiddel-